

– «це сукупність суб'єктів інформаційної взаємодії чи впливу; власне інформації, призначеної для використання суб'єктами інформаційної сфери; інформаційної інфраструктури, що забезпечує можливість обміну між суб'єктами; суспільних відносин, котрі формуються як наслідок утворення, передачі, розповсюдження і зберігання інформації, обміну інформацією всередині суспільства» [1, с.73].

Головним елементом поширення, розповсюдження, накопичення, передачі інформації є суб'єкт. Цим суб'єктом може бути як окрема людина, так і група осіб, або взагалі державний орган. Тобто всі ті, хто причетний до інформаційного простору в силу не тільки своїх компетенцій, а і в силу власних інтересів є носієм, розповсюджувачем такої інформації. Інформаційний простір, на відміну від фізичного простору, не має обмежень у вигляді кордонів, хіба що є певні обмеження, які становлять державну таємницю і така інформація не може бути розповсюдженою для всього загалу. Провідне місце у розповсюдженні інформації займають інтернет ресурси, які мають можливість швидкого поширення на будь-яку територію.

Сучасні українські державні інформаційні джерела є повністю заангажованими. Оскільки інформаційний простір є неформованим, тому він піддається впливові різних зарубіжних держав і подання інформації не є об'єктивним.

Інформаційний простір будь-якої держави повинен бути пріоритетним напрямком захисту, а також розвитку (після державного суверенітету). Інформація має стати для України тим джерелом, яке здатне консолідувати навколо державної ідеї все українське суспільство.

Міжнародна інформація орієнтована на забезпечення зовнішньої та внутрішньої політики держав, економічної стратегії країн, на забезпечення національної безпеки, прогресивний розвиток міжнародних відносин та міжнародного права. Кожна країна формує свою стратегію інформаційної політики, в якій визначаються усі аспекти інформаційного забезпечення міжнародних відносин. Наприклад, у США інформаційна політика держави спрямована на забезпечення національних інтересів у міжнародному інформаційному просторі. Це є зовнішній аспект. Внутрішній аспект інформаційної політики США орієнтований на забезпечення доступу до інформації для кожного індивіда, на забезпечення прав інтелектуальної власності та авторських прав, а також на забезпечення інтелектуальних прав певних верств населення.

Сучасний інформаційний простір української держави є динамічним і стратегія української держави щодо його захисту має стати пріоритетним завданням на найближчі роки. В силу існування певних об'єктивних факторів, Україна є об'єктом інтересів багатьох розвинутих держав, то втягнення її в інформаційну війну за останні роки показала неефективність державної політики щодо захисту інформаційного поля [2, с. 24].